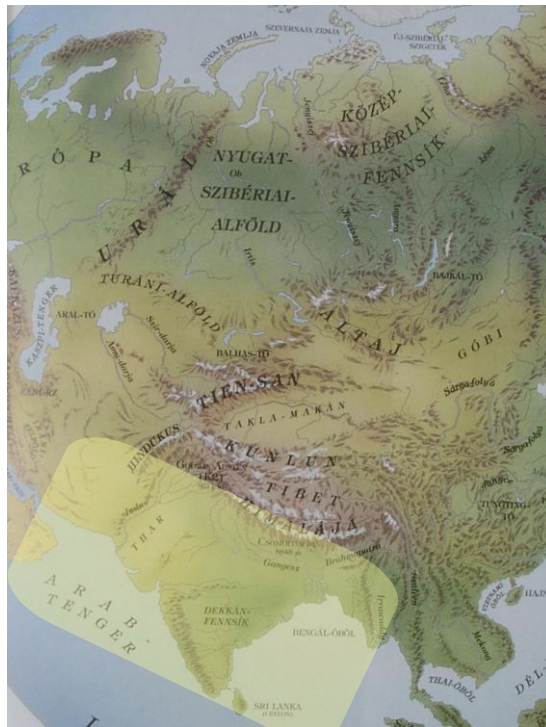


Párhuzamok

Volt egy döntő forduló az ősjászok és az indiai emberek történelmében. Ez a Kuru-mezei csata. Magát az ütközetet, annak előzményeit és végkimenetét -sok minden más mellett- a Mahabárata című eposz (jelentése ≈ a nagy Barata nemzetség) írja le. Elbeszélője Vjasza, az isteni bölcs, aki Dvaipadszana (= Szigetszülötte; mivel anyja egy szigeten hozta a világra) néven született Barata-varsa (a mai India) földjén. (Apja; Parásara, egy vezeklő életet élt nagy bölcs volt, anyja Szatyjaki; a Gangesz és a Jamuna folyók találkozásánál uralkodó király fogadott leánya.) Vjasza jelentése „elrendező”, mivel erdei remeteségében tanulmányozva a Védákat, rendezte el azok értelmét oly módon, hogy mindenki megérthesse. Így alkotta meg a Mahabaratát. A Mahabárata történelmi eseményeket összefoglaló mű, melyet a Rámajánával és a Puránákkal együtt az ötödik Védaként tartanak számon. A Gitopanisad (gíta – upanisad → bizalmas tanítás), vagy Bagavad-gíta, a Mahabárata egyik fejezete. A Gitopanisad egy párbeszéd Krisna a Legfelsőbb személy és Ardzsuna a Pándava herceg között. Helyszín; az Új-Delhitől ÉNY-ra fekvő Kuru-mezei csatater. Az időpont ie. 3102. február 8.



Baraták földje

Az ütközetet tekintik a keleti gondolkodók jelen korunk; a Kali kor (nézeteltérések kora, vas kor, a sötétség kora, stb.) kezdetének. Az ideig, a védikus bölcséleten alapuló hagyományos társadalmi berendezkedés volt a meghatározó Barata varsa (Baraták földje) területén, ami magába foglalta az ősjászok városállamát is, a Hindikus hegység ÉNY-i lejtőjén. A szomszédos nemzetek önállóan éltek életüket, de laza vallási, kulturális, politikai és kereskedelmi kapcsolatokat tartottak fenn egymással. A kis lélekszámú népcsoportok, egymástól kisebb-nagyobb távolságokra, jól megfértek a kedvező fekvésű területen. A letelepült életforma, a népesség túlszaporodása, az anyagi értelemben vett tárgyi kulturális fejlődés azonban, az erkölcsi élet romlásához vezetett. Ennek lett betetőzése a korszakváltó ütközet.

A csata „rokonharc” volt a Barata nemzetség, Kuru dinasztiájából, két uralkodó testvér fiai és azok szövetségesei között. Az összecsapás előtt az egyik fél vezetőjét, Ardzsunát kétség fogta el tervezett cselekedetük helyessége felől. Lelki barátja, Krisna (aki a Legfelsőbb egyik alászállása volt) bizalmas tanításban részesítette, melyben részletesen elmagyarázta a teljes tudást.

Az ütközetben minden jász ős harcos odaveszett. A tanácstalan árvák és özvegyek, a nemzet öregjeihez fordultak, de azok sem értették a helyzetet. Jas kapta a feladatot, hogy járjon utána az igazságnak. Hosszú vándorlás után találkozott Balarámmal (aki a Legfelsőbb másik alászállása volt) s tőle kért segítséget. Balarám bizalmas tanításban részesítette, melyben részletesen elmagyarázta a teljes tudást.

Ardzsuna uralkodó volt. Jas gondolkodó. Más emberi/szellemi csoporthoz tartoztak, de mindketten a Legfelsőbbhöz fordultak.

Tanítók és nevük hordozta sajátosságai	
<p>Balarám: Névmisztika szerint: „Főpap”</p> <p>A főpap a bölcsesség és könyörület embere. Bölcs, mert mindig keresi a rejtőzködő igazságot. Könyörületes, mert segíti a körülötte élő emberek életét.</p> <p>Általában papi, tanári vagy törvényhozói állást vállal élete során, de mindig hajlandó tanácsot adni, ha kéri.</p>	<p>Krisna: Névmisztika szerint: „Művész”</p> <p>A művész lehet az élet művésze, de lehet művészet az értelme életének is. Komoly eredményeket mondhat magáénak, sikeres karrier, vagy életút is lehet a része.</p> <p>Ez az ember barátságos, nagyon közvetlen, és soha nem mondana le egy kis szórakozásról.</p>
Tanítványok és nevük hordozta sajátosságai	
<p>Jas: Névmisztika szerint: „Remete”</p> <p>A remete visszavonul a társadalomtól, igyekszik önmagában megtalálni lelki békéjét. Leszámol az illúziókkal, önuralomra és tiszta ítélőképességre tesz szert. Életében megpróbálja megtalálni a bölcsességet, a megvilágosodást, előfordulhat azonban, hogy a világtól idegenedik el, megmerevedik, és rabja lesz elvonultságának.</p>	<p>Ardzsuna: Névmisztika szerint: „Eón”</p> <p>Az Eón, a Nagy Újrakezdés állandó megújulást jelent. Ennek az embernek az életében soha nincs nyugópont, amint elérte célját, új irányok felé veszi útját. Ha ezt nem önszántából teszi meg, a körülmények kényszerítik az új élet elindítására.</p>

Jól megfigyelhetőek a párhuzamok a Tanítók/Tanítványok elrendezett sajátosságai és beteljesedett sorsuk között.

Krisna harcra (eredményvágy nélküli kötelességteljesítésre) buzdított, hisz Ardzsuna uralkodó, harcos. Balarám az igazságról (elrendezettségről) világosította fel tanítványát, hisz Jas gondolkodó. Ugyanaz a tanítás, másnak, máshol, máskor.

Mindkét bizalmas tanítás végkövetkeztetése: miután a Tanító feltárta a teljes tudást; „- Tégy belátásod szerint”!

Ardzsuna megküzdötte végső harcát és bekövetkezett amitől tartott, a rokonvérontás az erkölcsi és szellemi romlás útjára sodorta az emberiséget.

Jas megértve a sorsot, az elvonult, „remete”, pusztai nomád életet ajánlotta a hátramaradott jász ősöknek. Így elkerülhetik az erkölcsi és szellemi romlást. (egy időre!)

Borzák Balarám Béla